

การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง

Development of the quality of life in accordance with the principles of
sufficient economy in Thailand 4.0 era of people in the central region

ธนยศ วลัยกนก¹

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 2) เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 และ 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Anova) และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า (1) การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง พบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (2) คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง พบว่า คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก (3) การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางที่มีอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระยะเวลาในการอยู่อาศัยในชุมชนต่างกัน มีคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ในภาพรวม และ (4) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง พบว่า ในภาพรวม การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : คุณภาพชีวิต, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, ประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง

¹

นักวิจัยอิสระ, E-mail.mcu.nakhonsawan@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were to (1) study the level of life's quality in accordance with the principles of sufficient economy in Thailand 4.0 era of people in the central region (2) study the level of the principles of sufficient economy application of people in the central region (3) compare the quality of life in accordance with the principles of sufficient economy in Thailand 4.0 era of people in the central region classified by the personal characteristics and (4) study the relationship between the principles of sufficient economy application and the quality of life in accordance with the principles of sufficient economy in Thailand 4.0 era of people in the central region. The sample group in this research was 400 people living in the central region. The gathered data was analyzed by using the descriptive statistics with percentage, frequency distribution, mean value, standard deviation and inferential statistics by using t – test statistic, One way analysis of variance and Pearson product moment correlation. The data was analyzed to summarize the issues and suggestions.

The results revealed by this following:

1. The majority of questionnaire respondents were female, had age between 21 – 30 years old, were married, got the certificate of primary level for education, were the general employees and had lived in the community for 6 – 10 years.
2. The principles of sufficient economy application of people in the central region was in high level in practicing for overall. For considering each aspect, the aspect in the first priority was the aspect of having a good self – immunity and nexts were the aspect of abstemiousness, reasonableness, knowledge conditions and moral conditions respectively.
3. The quality of life in accordance with the principles of sufficient economy in Thailand 4.0 era of people in the central region was in high level for overall. For considering each aspect, the aspects in high level were the aspect of physical appearance, environments and mentality. The aspects in moderate level were the aspect of social relationships.
4. The comparison of the life's quality in accordance with the principles of sufficient economy in Thailand 4.0 era of people in the central region was classified by personal characteristics revealing that the people living in the central region which had the difference in the factor of age, marital status, level of

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ฉบับวิชาบูชา) พฤษภาคม-สิงหาคม 2562

education, career path and the time duration for living in community would have the difference in the quality of life in accordance with the principles of sufficient economy in Thailand 4.0 era with the statistical significant at the level of 0.05.

5. The relationship between the principles of sufficient economy application and the quality of life in accordance with the principles of sufficient economy in Thailand 4.0 era of people in the central region was related in the same directions in 4 aspects of physical appearance, mentality, social relationships and environments with statistical significant at the level of 0.01.

Keywords: Quality of life, Principles of sufficient economy, People in the central Region

บทนำ

มนุษย์เป็นทรัพยากรสำคัญของการพัฒนาประเทศ เป้าหมายของการพัฒนาประเทศ คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่ดี และมีความเป็นอยู่ที่เป็นสุข ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ความสะดวกสบายในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพที่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสภาพจิตใจที่ดี สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นประเด็นที่มุ่งส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น หากประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีย่อมทำให้มีความสามารถในการพัฒนาทั้งตัวเอง สังคม และสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่าหรือประโยชน์สูงสุด ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมก็จะลดลงหรือหมดไปได้ (สามารถ สง่างาม, 2554 : 1)

ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนถือเป็นภารกิจหลักที่ทุกภาคส่วนต่างให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาครัฐ ได้มีการกำหนดนโยบาย แผนงาน/โครงการต่าง ๆ ที่จะใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น อาทิ นโยบายรัฐบาลของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้วยการลดความเหลื่อมล้ำของสังคม สร้างโอกาส สร้างอาชีพ การมีรายได้ที่มั่นคง และส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้สูงอายุ ด้วยการมีงานทำหรือกิจกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งการวางรากฐานพัฒนา และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง ความมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2557 : 4 – 7) กอปกับนโยบาย Thailand 4.0 ภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทยทุกกลุ่มให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคนที่ต้องการเติมเต็มศักยภาพ หรือผู้ด้อยโอกาส หรือที่กำลังประสบกับปัญหาความยากจนอย่างมาก จะต้องทำให้คนในกลุ่มเหล่านี้สามารถมี “โอกาสทางสังคม (Social Mobility)” โดยเน้นป้องกันความเสี่ยงจากการตกอยู่ในวงจรแห่งความล้มเหลวหรือกับดักความยากจน ในลักษณะการให้แต้มต่อและสร้างโอกาส พร้อมกับการเสริมสร้างศักยภาพไปที่ตัวคน ครอบครัว และชุมชน (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา, 2559 : 25)

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ฉบับวิชาบูชา) พฤษภาคม-สิงหาคม 2562

แต่อย่างไรก็ตาม การผลักดันขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าวอาจยังไม่เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเต็มที่ เนื่องจากข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพของคนไทยยังต่ำ แรงงานส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนา โครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ร่อยหรอเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นทั้งต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบร้ายแรงต่อคุณภาพชีวิตประชาชน ในขณะที่การบริหารจัดการภาครัฐยังขาดประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส และมีปัญหาคอร์รัปชันเป็นวงกว้าง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559 : 1)

ดังนั้น การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานไว้ให้ปวงชนชาวไทย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเป็นรากฐานของวิถีคิดและวิถีปฏิบัติในการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักทางสายกลาง เพื่อให้ประชาชนมีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีวิจารณญาณบนหลักการของความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน มีความรอบรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติภารกิจหน้าที่เพื่อเจริญก้าวหน้าไปอย่างสมดุล พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขอย่างยั่งยืน (เทศบาลนครตรัง, 2560 : 10)

ภาคกลาง ประกอบด้วย 18 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่รวม 83.27 ล้านไร่ หรือร้อยละ 25.90 ของประเทศ มีประชากรทั้งสิ้น 18,282,873 คน 8,428,735ครัวเรือน ทั้งนี้ จากสถานการณ์ความยากจนของประชาชนในภาคกลาง พบว่า จำนวนคนจนหรือประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจนลดลงจาก ในปี 2555 เทียบกับปี 2560 สัดส่วนคนจนของภาคที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 7.30 ส่วนสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ (Gini Coefficient) ภาคกลางมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 0.394 ในปี 2554 เป็น 0.406 ในปี 2560 ซึ่งเกือบทุกจังหวัดในภาคกลางมีความเหลื่อมล้ำเพิ่มขึ้น ยกเว้นจังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี และลพบุรี ที่มีความเหลื่อมล้ำลดลง แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีประชาชนบางกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำ ขาดทักษะในการประกอบอาชีพ และเป็นผู้ที่มีรายได้น้อย ทำให้ขาดโอกาสในการทำงานที่ดี ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในด้านต่างๆ ตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาสังคม ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งล้วนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562 : 15)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางให้สามารถดำรงชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง มีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีค่านิยม มี

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ฉบับวิสาขบูชา) พฤษภาคม-สิงหาคม 2562

ความรู้ความสามารถ และเจตนาธรรมที่มุ่งมั่นในการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี เพื่อนำไปสู่ร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ และเกิดความยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง
2. เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง จำนวนทั้งสิ้น 18,282,873 คน จากจำนวนทั้งหมด 18 จังหวัด (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2561)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของยามานะ (Yamane, 1967: 727) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เพื่อความเหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) จากประชากรในเขตพื้นที่ภาคกลาง แบ่งออกเป็น 18 จังหวัด แล้วคำนวณหาสัดส่วนประชากรแยกเป็นรายจังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และ กรุงเทพมหานคร

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ฉบับวิชาบูชา) พฤษภาคม-สิงหาคม 2562

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 386 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมา ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้า ตำรา เอกสาร ทางวิชาการ บทความ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการคำนวณค่าสถิติ และใช้ในการ วิเคราะห์หาความสัมพันธ์เพื่อประมวลผล ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดย วิเคราะห์หาค่าสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency)

1.2 วิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้นโยบาย Thailand 4.0 ของในเขตพื้นที่ภาคกลาง โดยวิเคราะห์หาค่าสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.3 วิเคราะห์ระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในเขตพื้นที่ภาค กลาง โดยวิเคราะห์หาค่าสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุค ไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล โดยวิเคราะห์หา ค่าสถิติ 2 แบบ คือ การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การ ทดสอบค่าที (t-test for independent sample) และการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทำการ ทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method)

2.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับ คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ ภาคกลางโดยใช้สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน ในการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี สถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพรับจ้าง และอาศัยอยู่ในชุมชนประมาณ 6 – 10 ปี

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน ในเขตพื้นที่ภาคกลาง พบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านความพอประมาณ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนเลือกซื้อเฉพาะสินค้าที่จำเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีการจัดทำบัญชีรับ-จ่ายในครัวเรือน เพื่อควบคุมการใช้จ่าย มีการนำสิ่งของเหลือใช้มาดัดแปลงใช้ใหม่ และมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวัน รวมทั้งประชาชนมีความสุขและมีความพอใจในชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

2.2 ด้านความมีเหตุผล ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนมีการจัดสรรการใช้จ่ายเงินในแต่ละ ประชาชนใช้หลักการตัดสินใจในการดำรงชีวิตอย่างเป็นขั้นตอนตามลำดับ มีการคิดไตร่ตรองก่อนลงมือทำสิ่งต่างๆ อย่างรอบคอบ มีการพิจารณาค้นหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนเสมอ และมีการพิจารณาความคุ้มค่าของเงินที่ใช้ในการซื้อสินค้าหรือบริการทุกครั้ง

2.3 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนมีการหารายได้เสริมเพื่อลดความเสี่ยงในอนาคต มีการออมเงินเพื่อไว้ใช้ในยามจำเป็นหรือฉุกเฉิน มีการวางแผนระยะยาวเพื่อเตรียมรับมือกับเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึง มีการวางแผนในการใช้จ่ายเงินตามความจำเป็นและเหมาะสม และสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพที่ดีทั้งของชุมชนและภาครัฐได้อย่างทั่วถึง

2.4 ด้านเงื่อนไขความรู้ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งจากห้องสมุด ผู้มีประสบการณ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีการนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและในการดำรงชีวิต มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันภายในครอบครัว องค์กร และชุมชนมีการเรียนรู้จากผู้ที่ประสบความสำเร็จแล้วนำมาปรับใช้กับการดำเนินชีวิต และสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.5 ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนมีความขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งประชาชนมีสติปัญญาในการดำเนินชีวิต ไม่โลภ และไม่

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ฉบับวิชาบูชา) พฤษภาคม-สิงหาคม 2562

ตระหนั และประชาชนมีความอดทน มีความเพียรในการดำรงชีวิต และมีการแบ่งปันให้ผู้อื่นในสิ่งที่สามารถทำได้

3. ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง พบว่า คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านร่างกาย ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านจิตใจ ส่วนด้านที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านร่างกาย ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยทุกข้อมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนดูแลสุขภาพของตนเองอยู่เสมอ มีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เลือกกินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข เช่น สุรา ยาเสพติด และการพนัน รวมทั้งมีกำลังเพียงพอสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน

3.2 ด้านจิตใจ ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก คือ ประชาชนจะตัดสินใจแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมีสติ ส่วนข้อที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ เมื่อรู้สึกมีความเครียดจากการทำงาน ประชาชนสามารถหาวิธีคลายความเครียดได้อย่างเหมาะสม ประชาชนเป็นที่พึงพอใจให้แก่บุตรหลานหรือบุคคลอื่น และมีการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งด้านครอบครัว ชุมชน การทำงานอย่างมีความสุข และมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตัวเอง

3.3 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง โดยทุกข้อมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ประชาชนมักให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลอื่นในสังคม ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนันทนาการร่วมกับคนในชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และได้รับข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์จากครอบครัว เพื่อน และคนในชุมชน

3.4 ด้านสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ชุมชนมีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ ประชาชนมีความพึงพอใจกับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน ชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกาย สวนหย่อม และสถานที่พักผ่อนอย่างเพียงพอ รวมทั้งมีการคมนาคมที่สะดวกสบาย ส่วนข้อที่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือชุมชนมีความสะอาด และเป็นระเบียบ

4. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางที่มีอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระยะเวลาในการอยู่อาศัยในชุมชนต่างกัน มีคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ในภาพรวม ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางที่มีเพศต่างกัน มี

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ฉบับวิสาขบูชา) พฤษภาคม-สิงหาคม 2562

คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง พบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางในภาพรวม อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางด้านความสัมพันธ์ทางสังคม อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางด้านความสัมพันธ์ทางสังคม อยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลตามประเด็นที่น่าสนใจได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง พบว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางมีการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การทำงาน และการร่วมกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชน จึงทำให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตโดยรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตได้โดยการรู้จักพึ่งตนเอง และเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของณัฐพจน์ ยืนยง (2555 : 118 – 124) วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับ

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ฉบับวิชาบูชา) พฤษภาคม-สิงหาคม 2562

มาก เรียงตามลำดับดังนี้ด้านเงื่อนไขคุณธรรม รองลงมา คือ ด้านความมีเหตุผลด้านเงื่อนไขความรู้ ด้านมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวและด้านความพอประมาณ

2. การวิเคราะห์ระดับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง พบว่า คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในเรื่องของการดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การกินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การไม่ข้องเกี่ยวกับอบายมุข และการรู้จักตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งชุมชนมีระบบรักษาความปลอดภัย มีสถานที่ออกกำลังกาย มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย และมีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรางทิพย์ ภักดีศิริไพโรจน์ (2559 : 13) ได้กล่าวว่า การรับรู้ถึงความพึงพอใจในการดำรงชีวิต การมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในด้านต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการดำรงชีวิตและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในทิศทางที่ดี ได้แก่ ด้านสุขภาพกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และการมีคุณภาพที่ดีนั้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ตนเองและสังคม

3. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางที่มีอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระยะเวลาในการอยู่อาศัยในชุมชนต่างกัน มีคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิวเมฆ นาวาบุญนิยม (2558 : 36 – 38) วิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปทุมโศก จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนปทุมโศกที่มีเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพในชุมชนระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และประสบการณ์เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง พบว่า ในภาพรวม การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่า เมื่อประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางได้มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะส่งผลให้คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญมี พุทโมนซ์ (2556 : 64 – 65) วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า การทดสอบความสัมพันธ์

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (ฉบับวิชาบูชา) พฤษภาคม-สิงหาคม 2562

ระหว่างการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอโนนแดงจังหวัดนครราชสีมาโดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.758 โดยการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณกับคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.659 และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณกับคุณภาพชีวิตด้านสังคม มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.391 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

หน่วยงาน/องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวางแผนส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลางให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยในพื้นที่ใกล้เคียง หรือระดับประเทศ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบ และนำมาวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง มีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีค่านิยม มีความรู้ความสามารถ และเจตนาที่มุ่งมั่นในการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ และเกิดความยั่งยืน

2.2 ควรศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยโดยใช้ปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการศึกษา

บรรณานุกรม

- กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา. (2559). พิมพ์เขียว Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน. ค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2562 จาก <http://www.libarts.up.ac.th/v2/img/Thailand-4.0.pdf>
- ณัฐพจน์ ยืนยง. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม. (2558). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปทุมไศก จังหวัดนครปฐม. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. 2(1), 27 – 44.
- เทศบาลนครตรัง. 2560. พระราชปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” รากฐานสร้างชีวิตที่เป็นสุข. เอกสารเผยแพร่เพื่อการประชาสัมพันธ์ นางฟ้าสาร ฉบับเดือนกันยายน – ตุลาคม 2560.
- บุญมี พุทโมกษ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ปรางทิพย์ ภักดีศิริไพรวัลย์. (2559). การศึกษาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนบ้านแสนตอ หมู่ 11 ตำบลท่าผา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง. สารนิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สามารถ ส่งงาม. (2554). คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 – 2564. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2560). คู่มือการขับเคลื่อนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2560 – 2565 ฉบับทบทวน. สืบค้น 24 กรกฎาคม 2562, จาก https://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=8535&filename=index
- สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. (2561). รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน ประจำปี พ.ศ. 2561. สืบค้น 12 กรกฎาคม 2562, จาก <http://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statTDD/views/showProvinceData.php>
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. 2557. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 131 ตอนพิเศษ 180 ง หน้า 1 – 21.
- WHOQOL Group. (1996). What quality of life? World Health Organization Quality of Life Assessment. World Health Forum 17, 354–356.
- Yamane. (1967). Taro Statistic : An Introductory Analysis. New York: Harper & Row.